

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/303/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717204650
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Holíč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2717204650.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Martin Holíč a sudkýň: Mgr. Renáta Gavalcová a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobkyne: D. F., nar. XX.X.XXXX, bytom M., D. H. XXXX/X, zastúpenej splnomocnencom: JUDr. Ján Pekar, so sídlom Skalica, Potočná 191/39, proti žalovaným: 1/ PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, 2/ Eissmann Automotive Slovensko s.r.o., so sídlom Holíč, Lesná 880/1, IČO: 36 237 035, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, odvolanie žalovanej 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Skalica č. k. 1Csp/74/2017-16 zo dňa 18. augusta 2017 voči I., IV., VI. výroku, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v I. výroku vo vyhovujúcej časti voči žalovanej 1/ **p o t v r d z u j e .**

II. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v IV. a VI. výroku **r u š í .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie I. výkonom nariadil neodkladné opatrenie nasledovného znenia: Žalovaná v 1. rade je povinná zdržať sa uplatňovania Dohody o zrážkach zo mzdy na úhradu splátok vyplývajúcich zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500014826 zo dňa 28.8.2012 u zamestnávateľa žalobkyne Eissmann Automotive Slovensko s.r.o., IČO: 362 370 35, so sídlom Lesná 880/1, 908 51 Holíč na úkor žalobkyne, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Žalovaná v 2. rade, ako zamestnávateľ žalobkyne - obchodná spoločnosť Eissmann Automotive Slovensko, s.r.o., so sídlom Lesná 880/1, 908 51 Holíč, IČO: 36 237 035 je povinná zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy žalobkyne v prospech žalovanej v 1. rade uhrádzaných ako splátky vyplývajúce zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. č. 8500014826 zo dňa 28.8.2012 Eissmann Automotive Slovensko s.r.o., so sídlom Lesná 880/1, 908 51 Holíč, IČO: 36 237 035, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, II. výkonom návrh na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanej v 2. rade zamietol, III. výkonom uložil žalobkyni, aby do 30 dní od právoplatnosti uznesenia podala proti žalovanej v 1. rade žalobu veci samej o vydanie bezdôvodného obohatenia, IV. výkonom priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v 1. rade v plnom rozsahu, V. výkonom nepriznal žalovanej v 2. rade nárok na náhradu trov konania, VI. výkonom uložil žalovanej v 1. rade zaplatiť na účet Okresného súdu Skalica sumu 33,- Eur titulom súdneho poplatku z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

2. Rozhodnutie okresný súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. c) a d), § 326 ods. 1, 2, § 329 ods. 1 veta prvá, § 336 ods. 1, 2, 3, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2, čl. 2 ods. 1, čl. 4 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, § 551 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 2 ods. 2 veta prvá, § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

3. Súd prvej inštancie po preskúmaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v napadnutom rozsahu uzavrel, že návrh žalobkyne na vydanie neodkladného opatrenia bol podaný dôvodne proti

žalovanej 1/, keď žalobkyňa osvedčila nalievajú potrebu dočasnej úpravy pomerov strán sporu a zároveň osvedčila dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Pričom návrh odôvodnila s poukazom na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere, v ktorej podľa tvrdení žalobkyne absentujú obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), na základe čoho sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 citovaného predpisu, uviedla, že z úverovej zmluvy jej bola vyplatená len suma 1.284,25 Eur, pričom žalovanej 1/ bola celkom uhradená suma 1.829,36 Eur, preto sa žalovaná 1/ bezdôvodne obohatila o sumu 545,11 Eur na úkor žalobkyne. Na potvrdenie alebo vyvrátenie skutočnosti, či žaloba vo veci samej bude dôvodná, bude nevyhnutné vykonať dokazovanie a celú vec skutkovo i právne vyhodnotiť v rámci konania vo veci samej o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorú žalobkyňa mieni podať. Úspešnosť tejto žaloby však nie je v tomto štádiu konania dosiaľ očividne vylúčená, pretože vzhľadom na obsah, povahu a formulárovú podobu zmluvy o revolvingovom úvere sa javí tvrdenie žalobkyne o bezúročnosti úveru ako správne, keďže v zmluve minimálne nie je uvedená splatnosť splátok istiny, úrokov a iných poplatkov ako obligatórna náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i), j), k) zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého dôvodu je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanej 1/ bola na základe zmluvy o úvere uhradená suma minimálne vo výške 1.829,36 Eur formou zrážok zo mzdy žalobkyne a platbou v hotovosti, ktorá čiastka sama osebe prevyšuje sumu úveru vyplývajúcu zo zmluvy (1.500,- Eur), je zrejme, že v prípade potvrdenia bezúročnosti úveru, by tento už bol v plnom rozsahu splatený a akékoľvek ďalšie platby žalobkyne v prospech žalovanej 1/ by predstavovali jej bezdôvodné obohatenie. Takáto ujma žalobkyňi bezprostredne hrozí, ak by okresný súd okamžite nezasiahol, pričom účelom vydania neodkladného opatrenia je zabrániť vzniku takejto ujmy. V priebehu konania bolo osvedčené, že žalovaná 1/ predložila zamestnávateľovi žalobkyne Eissmann Automotive Slovensko s.r.o. žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne až do výšky 4.102,79 Eur (ku dňu vyhotovenia žiadosti). Na úhradu uvedenej sumy už boli žalobkyňi realizované zrážky zo mzdy v celkovej výške 303,91 Eur. Žalobkyňa tak osvedčila nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy vo forme znižovania jej majetku. Podľa tvrdenia žalobkyne už v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia došlo z jej strany k plneniu vo väčšom rozsahu, než žalovanej 1/ vznikol nárok z úverovej zmluvy, čím by v prípade ďalšieho vykonávania zrážok zo mzdy dochádzalo k ďalšiemu bezdôvodnému obohacovaniu žalovanej 1/ na úkor žalobkyne.

4. V danom prípade niet pochýb o tom, že zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi žalobkyňou a žalovanou 1/ má charakter zmluvy spotrebiteľskej v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, pretože žalobkyňa ako dlžník pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a zároveň je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa argumentovala, že žalovaná 1/ má zo zmluvy o úvere nárok len na vrátenie istiny úveru bez úrokov a poplatkov, nakoľko zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa osvedčila, že medzi stranami sporu existuje právny vzťah, ktorý vyžaduje okamžitú úpravu. Ak sú vážne pochybnosti o tom, či sa dohodou o zrážkach zo mzdy budú uspokojovať oprávnené nároky, a teda že nepôjde o plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok alebo peňažné nároky, na ktoré veriteľ nemá zákonné právo pre dôsledné nerešpektovanie zákona o spotrebiteľských úveroch, potom je dočasné opatrenie voči žalovanej 1/ plne opodstatnené. Zrážky zo mzdy žalobkyne majú byť vykonávané na podklade dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovanou 1/ t.j. bez predchádzajúceho súdneho rozhodnutia. Takýto spôsob realizácie zabezpečovacieho inštitútu sa javí ako sporný, s ohľadom na smernicu Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Smernica síce nepredstavuje akt, ktorý by priamo zaväzoval, no je dôležité, aby sa ciele smernice EÚ pretavili do rozhodovania súdov členských štátov. Podľa písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Q. P./POHOTOVOST', s.r.o.: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.“ Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok únieového práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Žalovaná 1/ oslovila zamestnávateľa žalobkyne, aby vykonal mimosúdny zásah do majetku žalobkyne. Je nevyhnutné poskytnúť žalobkyňi ochranu, ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy umožní uhradiť

plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly. Okresný súd mal osvedčený možný vznik ujmy na strane žalobkyne, ktorému bezprostredne a reálne hrozí a už aj nastalo znižovanie jej majetku vykonávaním zrážok zo mzdy. Až do rozhodnutia okresného súdu o tom, či sú zmluvné podmienky v úverovej zmluve predstavujúcej podklad pre vykonávanie zrážok zo mzdy súladné so zákonom z hľadiska ochrany spotrebiteľa a či zmluva obsahuje všetky náležitosti, ktoré jej ukladá zákon o spotrebiteľských úveroch, je na mieste zamedziť vykonávaniu ďalších zrážok zo mzdy žalobkyne. Jedná sa o dočasné opatrenie proti postihu majetku žalobkyne, ktorý nepreveril žiadny sudca.

5. V súlade s § 336 ods. 1 prvá veta Civilného sporového poriadku okresný súd uložil žalobkyni povinnosť podať v súdom určenej lehote žalobu vo veci samej, pričom vo výroku v súlade s odsekom 2 cit. ustanovenia uviedol strany a predmet konania vo veci samej. Ak v uvedenej lehote nebude žaloba vo veci samej podaná, súd v zmysle § 336 ods. 3 Civilného sporového poriadku aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší.

6. O trovách konania okresný súd rozhodoval podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku a žalobkyni ako úspešnej strane priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu len proti žalovanej 1/, voči ktorej bola žalobkyňa v konaní plne úspešná. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia súdny úradník samostatným uznesením.

7. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalobkyňa bola v zmysle § 4 ods. 2 písm. u) zákona o súdnych poplatkoch oslobodená od platenia súdneho poplatku za návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, a keďže žalobkyňa bola v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia úspešná, súd podľa výsledku konania zaviazal neúspešnú žalovanú 1/ na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle položky 1 písm. c) sadzobníka zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov v sume 33,- Eur.

8. Proti tomuto uzneseniu voči I. výroku vo vyhovujúcej časti voči žalovanej 1/, IV. výroku a VI. výroku podala odvolanie žalovaná 1/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorým navrhla napadnutý I. výrok vo vzťahu k nej zmeniť a neodkladné opatrenie zamietnuť a zároveň si uplatniť nárok na náhradu trov právneho zastúpenia spojených s odvolaním s poukazom na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f), g), h) Civilného sporového poriadku, napadnutý IV. výrok zmeniť s poukazom na § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku, napadnutý VI. výrok zrušiť s poukazom na § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku. Argumentovala tým, že neodkladné opatrenie musí byť primerané, a teda nesmie vyvolávať právne účinky, ktoré idú nad rámec nevyhnutnosti, keď tieto kritéria neboli splnené, pričom z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že okresný súd dospel k záveru o opodstatnenosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na základe tvrdení žalobkyne, ktoré (podľa žalovanej 1/) neboli dôvodné. Dohodu o zrážkach zo mzdy uzavrela žalobkyňa so žalovanou 1/ práve z dôvodu prípadného neplnenia záväzkov zo zmlúv o revolvingovom úvere, ku ktorému aj reálne došlo, a to v značnom rozsahu a v období, kedy suma nesplatených záväzkov zahŕňala aj veľkú časť istiny poskytnutého úveru, pričom žalobkyňa s podmienkami zmluvy plne súhlasila, podmienky jej v čase uzavretia vyhovovali, nemala k nim výhrady, námietky. Prvoinštančný súd vychádza z tvrdení žalobkyne, že uzavretá zmluva neobsahuje spôsob započítania pohľadávky úveru na istinu, úroku a iné poplatky, pričom žiadny zákon nikdy uvádzanie poradia započítania splátky na istinu, úrok a poplatky nevyžadoval, s poukazom na § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Pričom zmluva v bode 6 obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky (80,37 Eur), termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí - 30. deň v mesiaci), uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a v Splátkovom kalendári, ktoré predstavujú neoddeliteľnú súčasť Zmluvy) a počet splátok (42) a teda aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Popiera relevanciu tvrdenia žalobkyne o absencii údajov o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru, keď podľa článku 4. ods. 4.5 zmluvných dojednaní (ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy) vyplýva deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu, podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru, podľa článku 9 ods. 9.1 zmluva o RÚ je uzavretá na dobu neurčitú, deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca zo zákonného ustanovenia. Na podporu uvedeného poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 13Co/112014, „V zmysle čl. 7 zmluvných dojednaní (č.l.138) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky.“ ako

aj rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 ktorý uviedol, že uvedený údaj je možné uviesť v akomkoľvek dokumente tvoriacom zmluvu. Cit. „Článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči“. V dôsledku napadnutého uznesenia by bola žalovanej 1/ odňatá zákonná možnosť domáhať sa úhrad tých plnení, na ktoré má v zmysle zmluvných podmienok legitímny nárok. Poukázala na zákon č. 438/2015 Z. z., ktorý mení a dopĺňa aj zákon o spotrebiteľských úveroch (§ 9 ods. 3), ktorým bolo určené, že záväzky z úverovej spotrebiteľskej zmluvy je možné zabezpečiť len dohodou o zrážkach zo mzdy, ručením a záložným právom. Aj zo zákona č. 102/2014 Z. z. vyplýva, že dohoda o zrážkach zo mzdy je stále (t. j. od účinnosti 1.5.2014) považovaná za platný spôsob zabezpečenia záväzkov zo spotrebiteľskej zmluvy. Argumentácia okresného súdu, že žalovanej 1/ bola z strany žalobkyne uhradená suma minimálne vo výške 1.829,36 Eur formou zrážok zo mzdy a plátbami v hotovosti popiera podľa žalovanej 1/ akúkoľvek možnosť priznania relevancie uplatnenému nároku. Skutočný rozsah platených záväzkov predstavuje sumu 1.268,98 Eur, žalobkyňa z predmetnej zmluvy neuhradila ani istinu poskytnutého úveru, predstavujúcu nespochybniteľný nárok žalobkyne a tak nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v konaní vo veci samej neprichádza do úvahy.

9. V odôvodnení napadnutého uznesenia absentuje právny dôvod, na základe ktorého okresný súd rozhodol o priznaní náhrady trov konania, iba všeobecne konštatuje, že žalobkyňa mala vo veci plný úspech. Rozhodnutie o náhrade trov konania (vrátane súdnych poplatkov) je aj v prípade trov spojených s neodkladným opatrením závislé od rozhodnutia vo veci samej (§ 262 ods. 1 CSP). Okresný súd rozhodol v rozpore so zákonom, keď priznal žalobkyni právo na náhradu trov konania. Zákonná úprava predpokladá výslovne konečné rozhodnutie súdu v oblasti uloženia povinnosti náhrady trov konania. Na podporu uvedeného poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 23Co/51/2016.

10. Okresný súd rozhodol o platení súdneho poplatku za návrh na nariadenie neodkladného opatrenia predčasne. Rozhodnutie o platení súdneho poplatku môže súd vydať až na základe rozhodnutia vo veci samej, čo vyplýva aj zo zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

11. Žalobkyňa a ani žalovaná 2/ odvolanie nepodali.

12. Žalobkyňa sa vyjadrila k odvolaniu žalovanej 1 a uviedla, že uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej jednoznačne predstavuje rozhodnutie, ktorým sa konanie končí a okresný súd rozhodol správne, keď súčasne rozhodol i o nároku na náhradu trov konania. Zákonodarcu podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku rozlišuje rozhodnutie vo veci samej a rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, pričom nemusí ísť o rozhodnutie vo veci samej. Ak by nastala situácia, že žalobu vo veci samej by žalobkyňa nepodala, okresný súd by už nemal možnosť iným spôsobom rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania, už by nevydával žiadne ďalšie rozhodnutie, ktorým by sa konanie skončilo. Ďalej uviedla, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvádza, že úver v celom rozsahu zaplatila dňa 20.12.2012 (po necelých 4 mesiacoch odo dňa poskytnutia finančných prostriedkov), o čom predložila aj doklad. Nemala možnosť žiadnym spôsobom obsah zmluvy ovplyvniť, mohla ju len v celom rozsahu prijať alebo odmietnuť. Trvá na tom, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žiadny revolving jej poskytnutý nebol a ani o jeho poskytnutí nemala záujem. Nesúhlasí so žalovanou 1/, že je potrebné vychádzať zo zmluvných dojednaní, na ktoré síce zmluva odkazuje, avšak žiadne zmluvné dojednania nepodpisovala, ide o osobitnú listinu, ktorej obsah jej ani nebol vysvetlený. V zmluve s nenachádza údaj o konečnej splatnosti úveru, žalovaná 1/ ani neuvádza, kedy mal byť úver splatný. Listina Oznámenie o schválení úveru je len oznámenie o schválení úveru, ide o jednostranný právny úkon žalovanej 1/, ktorým jej nemôžu byť ukladané žiadne práva a povinnosti. Žalovaná 1/ nemá voči nej žiadny nárok a má možnosť so svojím údajným nárokom obrátiť sa na súd. Formulácia okresného súdu, že splatená bola minimálne suma 1.829,36 Eur počíta i s možnosťou, že splatila aj vyššiu sumu, nie je možné, aby bola na úver splatená len suma 1.268,98 Eur tak ako to tvrdí žalovaná 1/. Prehľad platieb doložený žalovanou 1/ nezodpovedá skutočnosti, keď uhradila 3 splátky v mesiacoch 9-11/2012 a jednu splátku v sume 1.284,25 Eur v mesiaci december 2012, v decembri 2016 bola vykonaná zrážka zo mzdy v prospech žalovanej 1/ v sume 303,91 Eur (uvedené preukázala dokladmi). Prehľad doručený žalovanou 1/ nezodpovedá splácaniu úveru, ku ktorému reálne došlo z jej strany.

13. Žalovaná 1/ sa vyjadrila k vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu žalovanej 1/ a uviedla, že trvá na odvolaní a doterajších vyjadreniach. Žalobkyňa si mylne zamieňa splatenie úveru v celom rozsahu s vrátením istiny poskytnutého úveru. Zmluva o úvere je odplacnou zmluvou, ktorou vzniká dlžníkovi povinnosť vrátiť poskytnuté finančné prostriedky a zaplatiť dojednanú odplatu za ich poskytnutie. Ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch je dôsledkom nedokonalosti implementačnej činnosti a jeho výklad by mal byť v súlade s výkladom smernice 2008/48/ES, ktorý prezentoval Súdny dvor Európskej únie v rozhodnutí C-42/15. Okrajovo poukazuje na názor Národnej banka Slovenska, ktorý bol prijatý po rozsudku C-42/15: „.....uplatňovať výklad, v zmysle ktorého sa týmto neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky“. Termín konečnej splatnosti úveru je vymedzený dňom splatnosti poslednej splátky úveru, za predpokladu poskytnutia revolvingu, konečná splatnosť bude určená splatnosťou poslednej splátky revolvingu.

14. Žalobkyňa sa vyjadrila k vyjadreniu žalovanej 1/ k vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu žalovanej 1 a uviedla, že má za to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, keď zmluva nemá všetky potrebné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, keď takéhoto určenia sa domáha aj v žalobe vo veci samej. Je zrejmé, že zákonodarca sa úmyselne odchyľil od znenia Smernice, ktorej obsah je v podstate doslovne transponovaný do § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, avšak s výnimkou časti venujúcej sa vymedzeniu splátky. Je zrejmé, že zákonodarca poznal obsah Smernice v čl. 10 bod 2 písm. h), avšak sa rozhodol pre inú podrobnejšiu formuláciu slovenského právneho predpisu, a to napriek zákazu odchyliť sa od znenia Smernice. Závazná interpretácia právnych predpisom prináleží súdom Slovenskej republiky a názor Národnej banky Slovenska je vo výslovnom rozpore so znením zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluvu o úvere je nutné vyhodnotiť ako bežnú úverovú zmluvu, nie ako zmluvu revolvingového typu, a aplikovať právne normy upravujúce náležitosti úverovej zmluvy, teda určiť termín konečnej splatnosti úveru.

15. Žalovaná 1/ podala k vyjadreniu žalobkyne zo dňa 2.11.2017 vyjadrenie a uviedla, že z judikatúry Súdneho dvora EÚ sa vyvodzuje a všeobecne uznáva princíp nepriameho účinku smernice spočívajúci v tom, že pochybenie štátu pri implementácii smernice sa rieši tzv. súladným (eurokomformným) výkladom. Výnimkou z nepriameho účinku je prípad, kedy by sa uplatnil ako dôsledok v neprospech jednotlivca v horizontálnych vzťahoch. V danom prípade išlo o použitie obmedzujúceho účinku na vnútroštátny právny poriadok. Uvedené podporuje aj novela zákona o spotrebiteľských úveroch zo dňa 12.10.2017, podľa ktorej sa § 9 ods. 2 písm. i) v časti „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádza slovným spojením „frekvenciu splátok a“. Dôvodom prijatia bolo zosúladenie zákona o spotrebiteľských úveroch so smernicou 2008/48ES z dôvodu jej predchádzajúcej nesprávnej implementácie, ktorá sa mala odstrániť v zmysle záverov súdneho dvora eurokomformným výkladom.

16. Uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku I. druhej vete (žalovaná 2/, ako zamestnávateľ žalobkyne - obchodná spoločnosť Eissmann Automotive Slovensko s.r.o., so sídlom Lesná 880/1, 908 51 Holíč, IČO: 36 237 035 je povinná zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy žalobkyne v prospech žalovanej v 1. rade uhrádzaných ako splátky vyplývajúce zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. č. 8500014826 zo dňa 28.08.2012 Eissmann Automotive Slovensko s.r.o., so sídlom Lesná 880/1, 908 51 Holíč, IČO: 36 237 035, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej) právoplatné, keďže žalovaná 2/ voči tejto časti napadnutého uznesenia odvolanie nepodala, ako aj vo výroku II. a vo výroku III. právoplatné, keďže žalobca ani žalovaná 2/ voči tejto časti napadnutého uznesenia odvolanie nepodali.

17. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (zákon č. 161/2015 Z. z. § 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/, g/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP v spojení s § 367 ods. 2), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne voči I. výroku vo vyhovujúcej časti voči

žalovanej 1/ nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie je v tomto výroku vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 CSP, odvolaniu žalobkyne voči IV výroku a VI. výroku je možné priznať úspech, preto bolo nevyhnuté rozhodnutie v napadnutej časti zrušiť, keďže nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, neexistovali.

18. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu v napadnutom rozsahu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i jednotlivé argumenty žalovanej 1/ predstreté ňou v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce nariadiť vo veci neodkladné opatrenie voči žalovanej 1/, rozhodnúť o náhrade trov konania medzi žalobkyňou a žalovanou 1/, uložiť žalovanej 1/ zaplatiť súdny poplatok za návrh.

19. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie osvedčený skutkový stav, pokiaľ ide o zatiaľ osvedčené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku, ako i návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a pretože v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na v podstatnom a rozhodujúcom správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného uznesenia. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

20. Neodkladné opatrenie má v danom prípade slúžiť k dočasnému zabezpečeniu ochrany ohrozených práv žalobkyne a je možné ho nariadiť len v prípade, ak sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Súd môže neodkladné opatrenie nariadiť, pokiaľ je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu alebo ak existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda musia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti, potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana.

21. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia je súd viazaný návrhom, pričom by však mal starostlivo zvážiť najmä rozsah navrhovaných obmedzení. Povinnosť zdržať sa disponovania s vecami alebo právami uloží vždy len takým spôsobom, aby neprímerane nenarušil hospodárske funkcie strany, voči ktorej predbežné opatrenie smeruje. Nariadenie neodkladného opatrenia môže byť aj zásahom do práva podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť (článok 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Z týchto dôvodov je vždy potrebné posúdiť, či uložením navrhovaných obmedzení nedochádza k zásahu do uvedených základných práv nad nevyhnutnú mieru a či uloženie obmedzení sleduje legitímny cieľ.

22. Podľa § 551 Občianskeho zákonníka, o dohode o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia (ods. 1). Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila (ods. 2).

23. Pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie (§ 324 ods. 1 <. CSP).

24. Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 CSP).

25. Neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami, niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala (§ 325 ods. 2 písm. c/ a d/ CSP).

26. Súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania (§ 329 ods. 1 veta prvá CSP).

27. Súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené (§ 334 CSP).

28. Podľa § 337 ods. 3 CSP, súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým žalobe vo veci samej vyhovel.

29. Osobitné ustanovenie o ne/prípustnosti zabezpečenia uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy bolo v zákone č. 250/2007 Z. z. <. o ochrane spotrebiteľa v § 5a zakotvené až s účinnosťou 1.5.2014, z čoho s poukazom na zásadu zákazu retroaktivity právnych noriem vyplýva, že na danú vec je neaplikovateľné.

30. Žalobkyňa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sleduje dočasnú úpravu pomerov medzi stranami. Predložením Dohody o zrážkach zo mzdy, žiadosťou o vykonanie zrážok zo mzdy a z iných príjmov a potvrdením zamestnávateľa žalobkyne o vykonaní zrážok zamestnávateľa žalobkyne bola osvedčená potreba dočasnej úpravy pomerov medzi stranami s ohľadom na vec samu. Na potvrdenie alebo vyvrátenie skutočnosti, či označené zmluvné dojednania obsahujú základné náležitosti, či sú v súlade so zákonom, bude nevyhnutné vykonať dokazovanie a celú vec skutkovo i právne vyhodnotiť. Úspešnosť žaloby vo veci samej, ale s poukazom na uvedené nie je v tomto štádiu konania vylúčená. Odvolací súd je preto toho názoru, že prvý z predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia a to osvedčenie nároku žalobkyne uplatneného žalobou je daný.

31. Odvolací súd je tiež toho názoru, že v danom prípade bola splnená i druhá zo základných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to osvedčenie, že je daná potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Listinnými dôkazmi založenými v spise, potvrdením zamestnávateľa žalobkyne spolu s jeho tvrdeniami obsiahnutými v podaniach založených v spise bolo osvedčené, že v prospech žalovanej 1/ sa vykonávajú zrážky zo mzdy žalobkyne, pričom žalobkyňa osvedčila, že žalovanej 1/ uhradila sumu vo výške 1.829,36 Eur (z toho formou zrážok zo mzdy sumu 303,91 Eur), keď žalovanej 1/ v hotovosti uhradila sumu 2.568,50 Eur, čo ani žalovaná 1/ nepoprela (hoci poukazuje na to, že podľa karty klienta uhradila žalobkyňa na úver v zmysle predmetnej úverovej zmluvy iba sumu 965,07 Eur, čo naopak popiera žalobkyňa), a teda uhradená suma žalobkyňou presahuje výšku istiny poskytnutého úveru (1.284,25 Eur). Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500014826 uzatvoril žalobkyňa so žalovanou 1/ dňa 28.8.2012. Zmluva neobsahovala rozpis splátok a termín konečnej splatnosti úveru. Na základe tejto formulárovej zmluvy sa žalovaná 1/ zaviazala žalobkyňi poskytnúť úver vo výške 1.500,- Eur (avšak podľa karty klienta skutočne poskytla úver vo výške 1.284,25 Eur), ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať spolu s úrokmi v 42 mesačných splátkach po 80,37 Eur a celkovo zaplatiť 3.375,54 Eur. Žalovaná 1/ prostredníctvom svojho zástupcu doručila zamestnávateľovi žalobkyne žiadosť o zrážky zo mzdy zo dňa 25.5.2017 a zamestnávateľ v mesiaci 12/2016 zrazil žalobkyňi zo mzdy sumu 303,91 Eur. Z uvedeného potom vyplýva, že istina úveru bola preplatená. Pokiaľ žalobkyňa bude v konaní úspešná a súd dospeje k záveru, že boli splnené zákonné podmienky, aby sa predmetný úver považoval za bezúročný a bez poplatkov (čo nie je predbežne očividne vylúčené), na strane žalovanej dosiaľ už vzniklo bezdôvodné obohatenie (§ 451 <. a nasl. Občianskeho zákonníka) na úkor žalobkyne. Aby naďalej nedochádzalo k nedôvodnému navyšovaniu tohto možného bezdôvodného obohatenia, i odvolací súd zhodne s prvoinštančným považoval za potrebné tomuto zamedziť, a to formou nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým bude nariadené zamestnávateľovi žalobcu (ako tretej osobe) zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy. Odvolací súd nespochybňuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky aj v spotrebiteľských zmluvách, avšak vzhľadom na už vyššie uvedené okolnosti, takéto rozhodnutie je v súlade i s konštantnou judikatúrou, ktorá umožňuje súdu uložiť platiteľovi mzdy povinnosť nevykonávať zrážky zo mzdy podľa dohody o zrážkach zo mzdy, keď dôvodom môže byť nezvyšovanie prípadného preplatku nedôvodne vykonaných zrážok (R-47/1974). Súdna prax vyžaduje naplnenie podmienky, že neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný a nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch medzi stranami sporu, ako i to, že v dôsledku neodkladného opatrenia nevznikne neprimeraná ujma stranám sporu, teda ujma povinného nesmie byť neprimeraná výhode, ktorú nariadením neodkladného opatrenia získa druhá strana. Dočasným nevykonávaním zrážok zo mzdy sa nevytvorí nenávratný a nenapraviteľný stav vo vzťahu k stranám sporu a žalovanej 1/ ako oprávnenej osobe z danej zmluvy nevznikne nenapraviteľná ujma, keďže táto spoločnosť má (v prípade, že žalobkyňa sama neuspokojí jej zákonné nároky) možnosť uplatňovať svoje nároky súdnou cestou. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že za nariadené neodkladné opatrenie zodpovedá žalobkyňa a v prípade, ak súd návrhu vo veci samej nevyhoví, bude s platením peňažného dlhu v omeškaní a žalovanej 1/ vznikne nárok na zaplatenie úroku z omeškania.

32. Odvolací súd preto postupom podľa ust. § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v I. výroku vo vyhovujúcej časti voči žalovanej 1/ ako vecne správne potvrdil.

33. Žalovaná 1/ dôvodne namietala, že rozhodnutie o náhrade trov konania (vrátane súdnych poplatkov) je aj v prípade trov spojených s neodkladným opatrením závislé od rozhodnutia vo veci samej (§ 262 ods. 1 CSP), a že zákonná úprava predpokladá výslovne konečné rozhodnutie súdu v oblasti uloženia povinnosti náhrady trov konania a zároveň, že okresný súd rozhodol predčasne o uložení povinnosti žalovanej 1/ uhradiť súdny poplatok za návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže o náhrade trov konania, ako aj o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za návrh, bude možné rozhodnúť až v konečnom rozhodnutí vo veci samej v závislosti od výsledku konania.

34. S poukazom na záver uvedený v odseku 33 odvolací súd s použitím § 389 ods. 1 písm. d) CSP (keďže nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané neexistovali), uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom IV. výroku, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov konania a v napadnutom VI. výroku, ktorým bolo rozhodnuté o poplatkovej povinnosti žalovanej 1/, zrušil bez potreby vracat' v tomto rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

35. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie bude končiť (§ 262 ods. 1 CSP).

36. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).